

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 6/2022
24.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у прекршајном поступку окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 19. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 45/22 од 10.02.2022. године поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 26.10.2021. године и Прекршајног апелационог суда Прж 28692/21 од 30.12.2021. године и неправноснажног решења Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 11.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 45/22 од 10.02.2022. године, у делу у којем је поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 26.10.2021. године и Прекршајног апелационог суда Прж 28692/21 од 30.12.2021. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 26.10.2021. године и Прекршајног апелационог суда Прж 28692/21 од 30.12.2021. године, тако што Врховни касациони суд, према окривљеном АА, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК**, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 19. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 45/22 од 10.02.2022. године, у делу у којем је поднет против неправноснажног решења Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 11.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 26.10.2021. године окривљени АА оглашен је одговорним што је дана 09.01.2020. године учинио прекршај из

члана 331. став 1. тачка 19. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне, сходно члану 41. и 315. Закона о прекршајима. Окривљеном је за учињени прекршај изречено 8 казених поена и изречена му је заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од 3 месеца.

Истом пресудом окривљени је обавезан да у року од 15 дана по правноснажности пресуде уплати паушални износ од 3.000,00 динара под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда Прж 28692/21 од 30.12.2021. године одбијене су као неосноване жалба окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лагатора и првостепена пресуда је потврђена.

Неправноснажним решењем Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 11.01.2022. године, на основу члана 268. став 1. Закона о прекршајима, одбачена је као недозвољена жалба Владимира Станковића, адвоката из ... изјављена против пресуде Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 26.10.2021. године, јер су жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Лагатора пресудом Прекршајног апелационог суда Прж 28692/21 од 30.12.2021. године, одбијене као неосноване и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда и неправноснажног решења Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 11.01.2022. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 45/22 од 10.02.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и преиначи побијане пресуде тако што ће према окривљеном АА, обуставити прекршајни поступак, услед наступања застарелости за вођење прекршајног поступка и одлучи да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда..

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, јер првостепени суд своју пресуду није доставио браниоцу, којег је окривљени ангажовао у оквиру свог жалбеног рока.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Чланом 119. став 6. Закона о прекршајима прописано је да права и обавезе браниоца престају када откаже пуномоћје или када окривљени опозове пуномоћје.

Одредбом члана 136. став 3. Закона о прекршајима прописано је да се када је изјава упућена преко поште препорученом пошиљком или телеграфским путем, дан предаје пошти сматра даном предаје ономе коме је упућено.

Чланом 161. став 1. истог закона, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих, и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Према члану 259. став 1. Закона о прекршајима, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, а ставом 4. истог члана прописано је да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана када је њему достављен препис пресуде.

Из списка предмета утврђује се да је окривљени првостепену пресуду примио дана 24.11.2021. године и истога дана суду препорученом пошиљком упутио опозив пуномоћја браниоцу којег је имао током прекршајног поступка, адвокату Марку Лагатору. Поднесак окривљеног о опозиву пуномоћја именованом браниоцу у суду је примљен дана 26.11.2021. године.

Надаље из списка произилази да је овај бранилац жалбу против првостепене пресуде изјавио дана 25.11.2021. године, а окривљени дана 30.11.2021. године, након чега је, у жалбеном року (који је у конкретном случају истицао 02.12.2021. године), суду путем поште, дана 01.12.2021. године упутио поднесак (који је у суду примљен 03.12.2021. године), обавештавајући суд да је ангажовао новог браниоца, адвоката Владимира Станковића, уз који поднесак је приложио и пуномоћје за наведеног адвоката, са захтевом за достављање првостепене пресуде овом браниоцу.

Бранилац окривљеног, адвокат Владимир Станковић је дана 10.01.2021. године изјавио жалбу против првостепене пресуде, која му према стању у списима, није достављена, а наведена жалба је решењем Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 11.01.2022. године, одбачена као недозвољена, док је другостепени суд, поступајући по жалби окривљеног и његовог браниоца, адвоката Марка Лагатора, чије заступање је окривљени опозвао пре изјављене жалбе, исте одбио као неосноване.

Дакле, према стању у списима, првостепени суд своју пресуду није доставио браниоцу окривљеног - адвокату Владимиру Станковићу, ангажованом у жалбеном року окривљеног, већ само окривљеном АА и браниоцу коме је опозвано пуномоћје – адвокату Марку Лагатору, на који начин је повредио право одбране окривљеног.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд налази да је услед наведеног пропусти у предметном прекршајном поступку учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, с обзиром да противно одредби члана 161. став 1. Закона о прекршајима, пресуда Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 26.10.2021. године није достављена браниоцу окривљеног,

ангажованом у оквиру жалбеног рока окривљеног, адвокату Владимиру Станковићу. Тиме што првостепена пресуда није лично достављена браниоцу окривљеног, адвокату Владимиру Станковићу, овом браниоцу је ускраћена могућност да као овлашћено лице за подношење редовног правног лека против првостепене пресуде, сходно члану 259. став 1. Закона о прекршајима, благовремено изјави жалбу у корист окривљеног, односно повређено је право окривљеног на одбрану. Наведени пропуст првостепеног суда није уочио другостепени суд, чинећи и сам исту повреду закона, на тај начин што, приликом одлучивања о жалбама окривљеног и браниоца, адвоката Марка Лагатора, није приметно да је наведеном браниоцу опозвано пуномоћје пре изјављивања жалбе, па је одлучио и о тој жалби.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, побијане првостепене пресуде би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на даље поступање.

Међутим, како је окривљени прекршај који му је стављен на терет, према изреци првостепене пресуде, учинио дана 09.01.2020. године, то је истеком дана 09.01.2022. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила истеком дана 09.01.2022. године, а из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде, тако што је прекршајни поступак против окривљеног обуставио, на основу члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима.

Имајући у виду да је против окривљеног обустављен прекршајни поступак, то је Врховни касациони суд одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Када је у питању предметни захтев за заштиту законитости, у делу у коме је поднет против неправноснажног решења Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 11.01.2022. године, Врховни касациони суд налази да је исти, у том делу недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима у тачки 1) и 2) прописано је из којих разлога се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да се у прекршајном поступку захтев за заштиту законитости може се поднети само против правноснажне одлуке.

Како из списка предмета произилази да је Републички јавни тужилац захтев за заштиту законитости поднео дана 14.02.2022. године, дакле пре него што је одлучено о жалби изјављеној против решења Прекршајног суда у Београду 11 Пр 90083/20 од 11.01.2022. године односно пре него што је то решење постало правноснажно, то је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, у делу који се односи на наведено решење, одбачен као недозвољен, обзиром да је поднет против неправноснажне одлуке суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу I изреке пресуде донео на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, док је одлуку у ставу II изреке, донео сходно члану 285. став 1. Закона о прекршајима.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић